

viger Hensynet til privat Indtægt og til Familieforhold. Disse Afvigelser fra den tidligere vedtagne Lov om Dyrtidshjælp tror jeg er vel motiverede allerede ved det længere Tidsrum, i hvilket Krigen og Dyrtiden har været. Det er meget betydningsfuldt, at Dyrtiden, som den Gang, da Lovforslaget om Dyrtidshjælp blev vedtaget, havde været $\frac{3}{4}$ Aar, nu har været 1 Aar yderligere, dette forringer selvfølgelig paa en overordentlig følelig Maade Tjenestemændenes Modstandsdygtighed, foruden at ogsaa selve Prisniveauet i dette Aar yderligere er sat op. Forholdet vil sikkert være dette, at neppe ret mange rammes stærkere af Dyrtidens Virkninger end de, der lever af en fast Løn, og dette gælder altsaa i høj Grad Statens Arbejdere.

De Bemærkninger, som er fremsatte af Ordføreren for Socialdemokratiet, det ærede Medlem for Fredericia-Kredsen (L. Rasmussen), er, naar man skriver dem op, en ret stor Regning, som det dog maaske vil blive vanskeligt at faa betalt. Thi de Bemærkninger, det ærede Medlem gjorde, havde i Virkeligheden den Karakter, at de sigter til at spænde Lovforslagets Bestemmelser til det yderste paa alle Omraader. Det ærede Medlem ønskede Civiletaternes Andragende fuldt ud imødekommet. Det ærede Medlem ønskede Tillæget til Lærerne fuldt ud betalt af Staten. Det ærede Medlem ønskede Lærerne i København stillede lige med Lærerne i det øvrige Land, og det ærede Medlem vilde fjerne samtlige Begrænsninger i § 4. Naar den Regning er skrevet, tror jeg, der ikke vil kunne være mere at tilføje. Men jeg skal afholde mig fra enhver Imødegaaelse af de Synsmaader, det ærede Medlem fremsatte, thi ogsaa efter min Mening vil det være ønskeligt, at samtlige disse Forhold underkastes fornyet Overvejelse, en Overvejelse, som altsaa vil finde Sted indenfor Udvalget, og hvortil jeg kan tilsige Ministeriets velvilligste Medvirken.

Der var dog en Enkelthed i det ærede Medlems Foredrag, som jeg vil omtale nærmere. Naar der i § 4 skelnes mellem Lønforbedring, som er indtraadt i Henhold til Finanslovbevilling, og Lønforbedring, som indtræder i Henhold til en Lønningslov, mener jeg, der er den gode Motivering for denne Forskel, at de Lønforbedringer, som vi indfører ved Lønningslove, udtrykkelig har det Formaal at ligestille de paagældende Tjenestemænd med dem, der fik deres Lønning reguleret i 1908. Hensigten med disse Lønningsforslag er altsaa at naa Niveauet i 1908, naa

til at give noget for Prisstigningen fra 1908 indtil Tidspunktet for Krigens Udbrud, som jeg finder det naturligt i denne Forbindelse at nævne som det normale. Noget anderledes mener jeg, det vil stille sig med Hensyn til de Lønningsforbedringer, som finder Sted paa Finansloven, hvor det har været Hensigten at bringe de paagældende Lønforhold op til Dagens Løn-niveau eller Prisniveau, om man vil, og dette gælder ikke mindst de timelønnede Arbejdere, som det ærede Medlem omtalte, idet deres Løn i Henhold til Finanslovvedtagelse udtrykkelig er bestemt til at skulle være den Pris, der betales paa Stedet, den til enhver Tid paa Stedet gældende Arbejds-løn. Det vil altsaa sige, at deres Løn er reguleret op til Dagens Pris, og selvfølgelig vil ogsaa de Overenskomster, som nylig er sluttede mellem Arbejdsgiverne og Arbejderne, faa Anvendelse paa Statens timelønnede Arbejdere. Men den Kategori af timelønnede Arbejdere, som jeg her omtaler, og som jeg forstod, at ogsaa det ærede Medlem mente, kommer ikke ind under dette Lovforslag, og jeg vil gerne sikre mig imod, at det ærede Medlem misforstaar Lovforslaget paa dette Punkt. Lovforslaget omfatter de i Henhold til en Lønningslov af Staten lønnede Tjenestemænd og med disse ligestillede samt pensionsberettigede Arbejdere i Statens Tjeneste. Ikke-pensionsberettigede Arbejdere falder altsaa ikke ind under dette Lovforslags Bestemmelser.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) bekræftede ogsaa sit Partis Tilsagn om at ville tiltræde Principperne i dette Lovforslag, men ønskede dog ligesom det ærede Medlem for Fredericia-Kredsen (L. Rasmussen) to væsentlige Forbedringer, den ene, at alle i Etaterne ansatte skulde med, den anden, at Beløbet skulde sættes op til 200 Kr., endvidere, at Tilskuddet til Københavns Kommune skulde forøges, saaledes at Københavns Kommune kunde yde sine Lærere det samme Tillæg, som Landets øvrige Kommuner forudsættes at skulle yde sine. Jeg kan godt sige, at Grunden til, at Københavns Kommunes Lærere er undtagne i dette Lovforslag, er stadig den samme, at København indtager den særlige Stilling, at Staten kun yder et Bidrag til dets Skolevæsen. Men det er jo muligt, at ogsaa dette Forhold kan blive inddraget under Udvalgets Drøftelse.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds anviste som en Udvej til at forbedre Statens Indtægt under disse